

[Maisted]

mill. t, der kun dækker 20 pct. af forbruget, og vi er altså afhængige af olieforsyninger fra olieselskaberne. Det, der er afgørende, er unægtelig den gennemsnitspris, det danske samfund får olien til, og ikke den pris, ministeren opnår i Saudi-Arabien, som er en standardpris, idet der er indgået en standardkontrakt. Der sker blot det, at når ministeren køber billig olie på statens vegne, så bliver han altså nødt til at acceptere, at olieselskaberne sælger dyrere olie til Danmark, og den billige olie, olieselskaberne køber i Saudi-Arabien, går andre steder hen.

En anden ting ved aktstykket, og det er det, der er afgørende for at få disse revolverende lån eller statsgaranti, er de risici, der er i forbindelse med statshandel. Det er ikke beskrevet, hvilke risici der er tale om, og det vil jeg godt bede ministeren om at uddybe.

Og så er der jo også behandlingen af selve aktstykket. Der ligger det jo sådan, at det altid har været kutyme – efter min mening også et krav i grundlovens § 46, stk. 2 – at:

»Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketings vedtagne finanslov eller i en af folketings vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.«

Dér er det klart, at hvis et parti ønsker et aktstykke til behandling i folketingsalen, så skal det ned i folketingsalen. Jeg mener ikke alene, at det har været almindelig sædvane, jeg mener altså også, at det er et krav, at man gør dette. Jeg mener også, at hvis man bryder sådanne spilleregler, så lægger man gift for finansudvalgets arbejde, for det er jo netop kun muligt at gennemføre et udvalgs arbejde som finansudvalgets, der har bevillende myndighed, hvis samtlige folketingsmedlemmer, samtlige folketingspartier er indforstået med, at man fortolker grundloven på en sådan måde, som man hidtil har gjort. Jeg finder det altså derfor meget beklageligt, at man i denne sag har benyttet sig af sådanne midler, som finansudvalgets flertal har gjort.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi har fået et ministerium, der hedder energiministeriet. Det er et forholdsvis nyt ministerium med en ny minister, og man har taget fat på et helt nyt område.

Når man spørger energiudvalgets medlemmer, så kan de ikke sige, at de har fået be-

sked i energiudvalget, så de ved, hvad denne sag drejer sig om. Vi føler absolut ikke, at vi i de samråd, vi har haft i finansudvalget med energiministeren på dette område, har fået andet at vide, end at det baseres på, at man har en løbende dialog med nogle mennesker. Vi har intet præcist kunnet få at vide om denne sag.

Og så skal vi altså nu stå model til, at energiministeren ikke i dag tør komme ud af busken, at energiministeren lader så meget hånt om folketingsalen, at når sagen er kommet herved, så har han ingen kommentar til substansen i sagen, altså det nye med at man skal have et specielt aktieselskab til at handle med olie i statslig regie. Vi synes, det er en hån mod folketingsalen. Vi må jo lade det flertal, der synes, det skal være sådan, om at udøve denne hån, men det er altså vores opfattelse.

I finansudvalget var det således, at vi alle sammen gav tilsagn til formanden om et møde, og det blev afholdt onsdag, og vi sagde, at vi kunne have vores stilling afklaret inden fredag morgen. Det er korrekt, at vi gav tilsagn om, at vi kunne have vores stilling afklaret til det møde, der blev aftalt til fredag morgen. Vi opfatter det således, at man kan afklare partiets stilling på den måde, at enten siger man ja til et aktstykke eller man undlader at stemme til et aktstykke eller man siger nej til et aktstykke eller man ønsker det pågående aktstykke i salen.

Den første gang, vi havde aktstykket til behandling i finansudvalget, havde vi fra vor side, fra partiets side, gjort opmærksom på, at det var et aktstykke, som det var sandsynligt at vi ville bede om at få i salen. Det har vi gjort opmærksom på. Vi mener, at man groft har misbrugt den sædvanlige kutyme, at man kan få et aktstykke i salen, og vi finder det alvorligt for det videre arbejde i finansudvalget, at man har trådt på os på denne facon.

Jeg vil da gerne takke for – for at der også skal være noget positivt i det – at der i øvrigt er bred enighed i finansudvalget om, at partierne har ret til at kræve en sag i folketingsalen. Jeg er tilfreds med, at det er udtalt af medlemmerne af finansudvalget, at i almindelighed kan man forlange at få en sag i folketingsalen. Derfor er vi lidt beklemt ved, at man her ligesom har villet køre det på, at det var en speciel sag, og at man kunne tjene en